

ביהמ"ש: הודעת הוראה ביבית ספר לברייתם איבן ספאם – ולא ניתן להתברר בגיבן

בתביעה שהגיש בבית המשפט לתביעות קטנות טען סטודנט כי האוניברסיטה הפתוחה שלחה לכתובת המייל שלו 33 דברי פרסומת, אף שלא נתן את הסכמתו לכך • השופטת בטינה טאובר: "קבלת התביעה היתה מונעת מהסטודנטים ומהבוגרים קשר משמעותי עם המוסדות"

יסמין גואטה

השופטת בטינה טאובר
צילום: סו שפרן

קטנות ודרכו את המגישים בפיצוי מירי: השופטת בטינה טאובר, שכתבה את פסק הדין, הדיגישה כי המחוקק הותיר בידי בית המשפט שיקול רעף אם לפסוק פיצויים. נגד האוניברסיטה הפתוחה והיא החלה בבית המשפט לתביעות קטנות בחיפה. את התביעה, בסך 33 אלף שקל, הגיש ביוני 2016 ונתן בן עמי, סטודנט שלמד באוניברסיטה. בן עמי טען כי לאחר סיום לימודיו, ועד לאוגוסט 2014 שיגרה האוניברסיטה לכתובת המייל שלו 33 דברי פרסומת

באמצעות דוא"ל, וזאת אף שלא נתן את הסכמתו לקבלם. האוניברסיטה טענה להגנתה כי כל הסטודנטים שלה מקבלים הודעות, עדכונים ומסרים שונים ללימודים בדוא"ל, במסרונים, בטלפון ובהודעות באמצעות מערכת השאילתא והיא מידעת את הסטודנטים על כך ביריעון האקדמי מי וגם באחר האינטרנט שלה. בית המשפט לתביעות קטנות חתם התביעה וציינו כי הסטודנט חתם על מסמך הדישמה במסגרתו הוא נתן לאוניברסיטה הסכמה גורפת להשתמש בפרטי האישיים ופומי כתובת הדוא"ל במסגרת פעילות תה או בקשר ללימודים, מוקד או פעילות סטודנטית. בית המי שפט בחן את הפרסומים שנשלחו אליו וקבע כי מדובר בהודעות שנועדו לעניין אותו בקורסים, סדנאות, כתבי עת וכדומה.

בן עמי לא קיבל את פסק הדין והוא הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי. הוא טען שבית המשפט לתביעות קטנות טעה כשקבע שהוא חזר שלא להסיר את עצמו מרשימת התי-פוצה של האוניברסיטה. לדבריו, הוא מעולם לא נתן הסכמה גורפת למשלוח ההודעות הפרסומיות. רה מבן, לטענתו הוא שלח המש הודעות בהן ביקש להסיר אותו מרשימת התפוצה. מנגד, טענה האוניברסיטה, באמצעות עו"ד יובל אולר ועד ערמ משרד פיש, בראי סכו ושות', כי בן עמי הוא תובע סדרתי, שמוזיק כ-13 כתובות מייל שונות והגיש כ-12 הודעות האחרונות לפחות שבע תביעות נגד נתבעים שונים.

את טיעוניה של האוניברסיטה החייבה את התובע בהוצאות של איי-קבלת התביעה. 2,000 שקל. במקרה הזה, נוכח מהות תפקידה של האוניברסיטה, שהיא מוסד אקדמי מוכר שפועל כמכל"ל, וכשמטרת משלוח ההודעות היא שמירה על קשר עם הסטודנטים והבוגרים. סבורני כי טוב עשה בית המשפט לתביעות קטנות עת דחה את התביעה, כתבה. לדבריה, "ככל שהתביעה היתה מתקבלת, היה הדבר מוביל להצפתם של בתי המשפט בתביעות רבות של סטודנטים או בוגרים של המוסדות האקדמיים בגין קבלת הודעות ערכן מאותם מוסדות, ומצד שני היה נמנע מן הסטודנטים או הבוגרים קשר משמעותי ומי-רע תורם שאותו מבקשים מוסדות הלימוד לחלוק עם סטודנטים וברי-גיי המוסד הלימודי. לאור האמור, הרי שגם מן הבחינה המערכתית, קיימים שיקולים שמצדיקים את איי-קבלת התביעה".

פסק דין שניתן השבוע בבית המשפט המחוזי בחיפה קובע כי כי פרסומים שנשלחים ממוסדות אקדמיים לסטודנטים ולבוגרים אינם נחשבים לפסאם, ולכן אינם מזכים את מי שיקבל אותם בפיי-צוי. הדין הפסאם מאפשר לציר-כנים לתבוע עסקים, ללא הודעת נזק, בגין הודעות פסאם שנשלחו אליהם. החוק נותן לבית המשפט סמכות לקבוע פיצוי של עד 1,000 שקל לכל הודעה, ללא הוכחת נזק, וכן להטיל קנס נוסף על השולח.